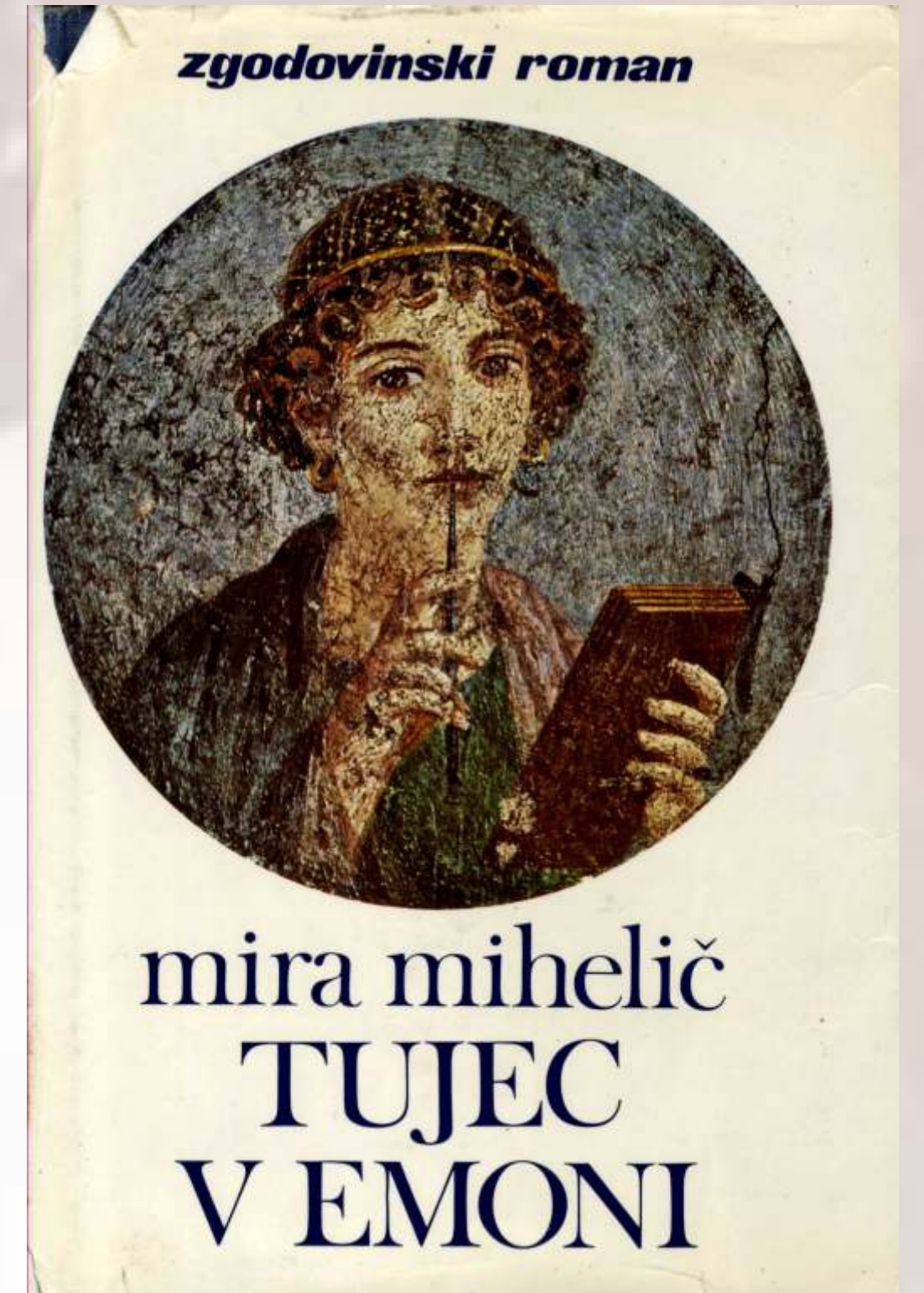
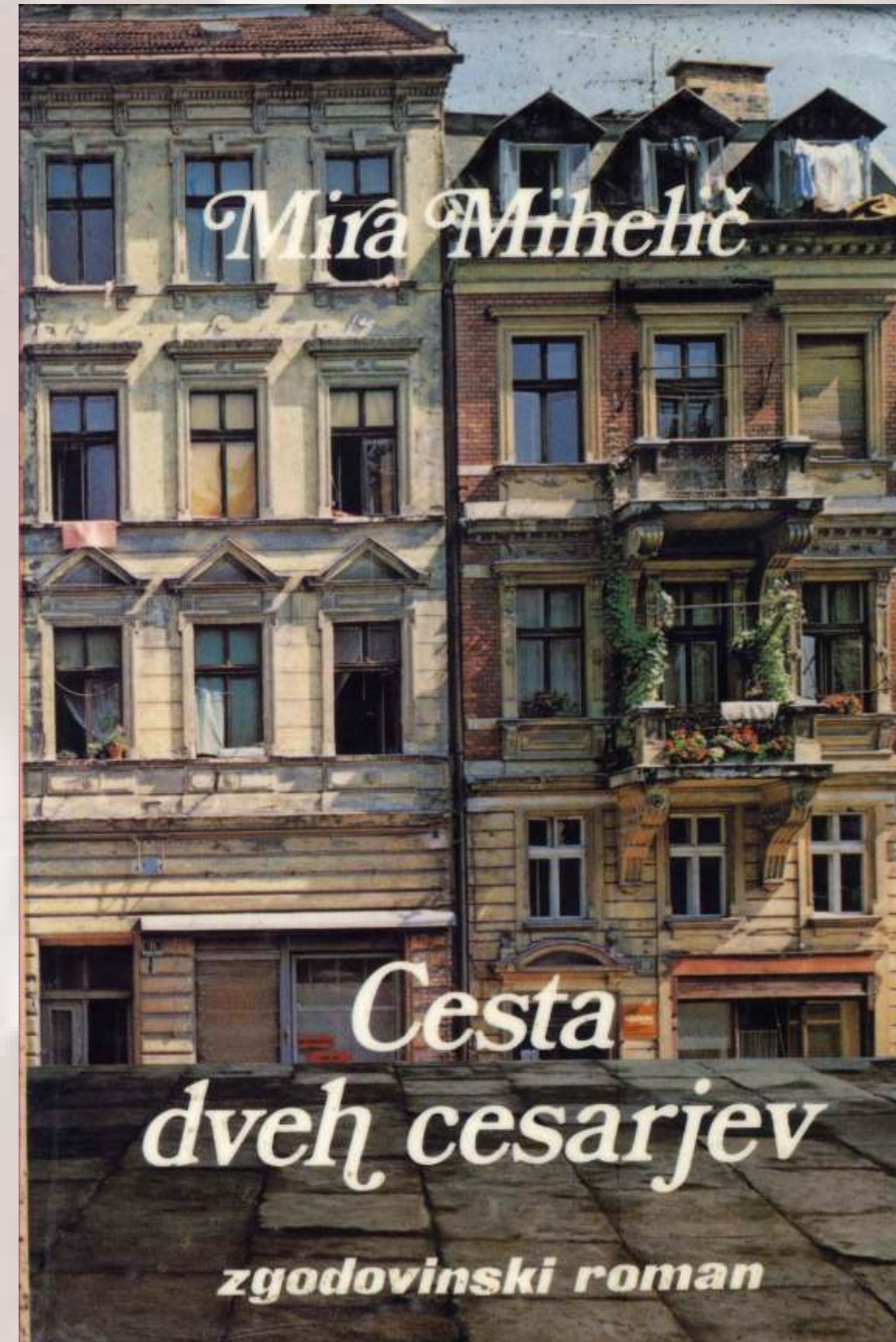

DELA ZA ODRASLE

Poleg tetralogije o rodbini Ravnovih je Miheličeva izdala še dve prozni deli - kratek poetični roman *Mala čarovnica* in roman *Otok in struga*. *Mala čarovnica* se presenetljivo razlikuje z njeno ostalo prozo. Poetično podobo malega sveta oblikujejo štiri izpovedi, vsaka od njih pokaže določen pogled na dogajanje. S prisrčnostjo malega, preprostega in neobremenjenega sveta je Miheličeva oblikovala svoje najlepše delo. V romanu *Otok in struga* je dogajanje postavljeno v čas po drugi svetovni vojni. Na videz prilagojena bivša visoka plast meščanstva se v svoji psihični krizi poskuša reševati z naravnim življenjem.

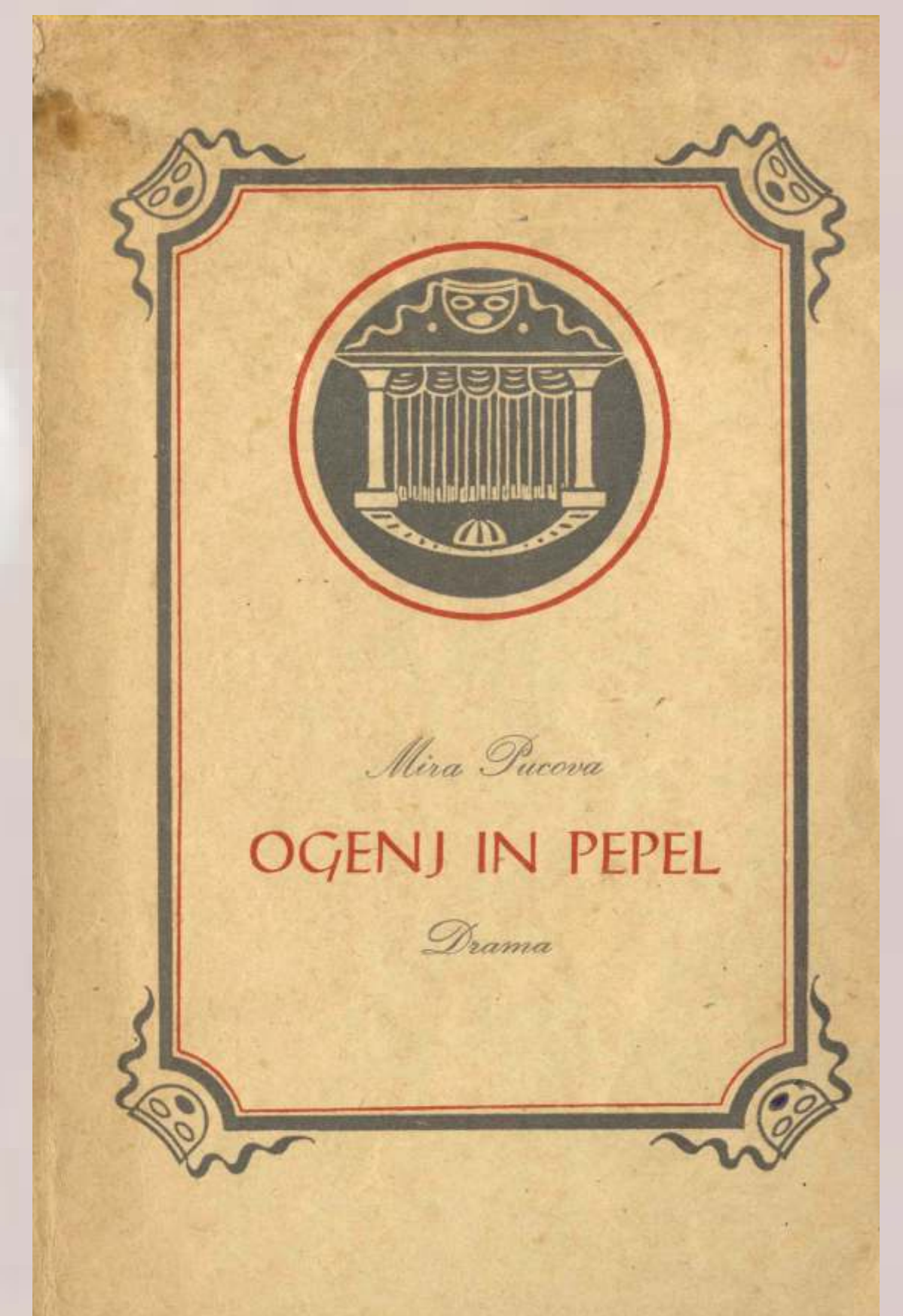
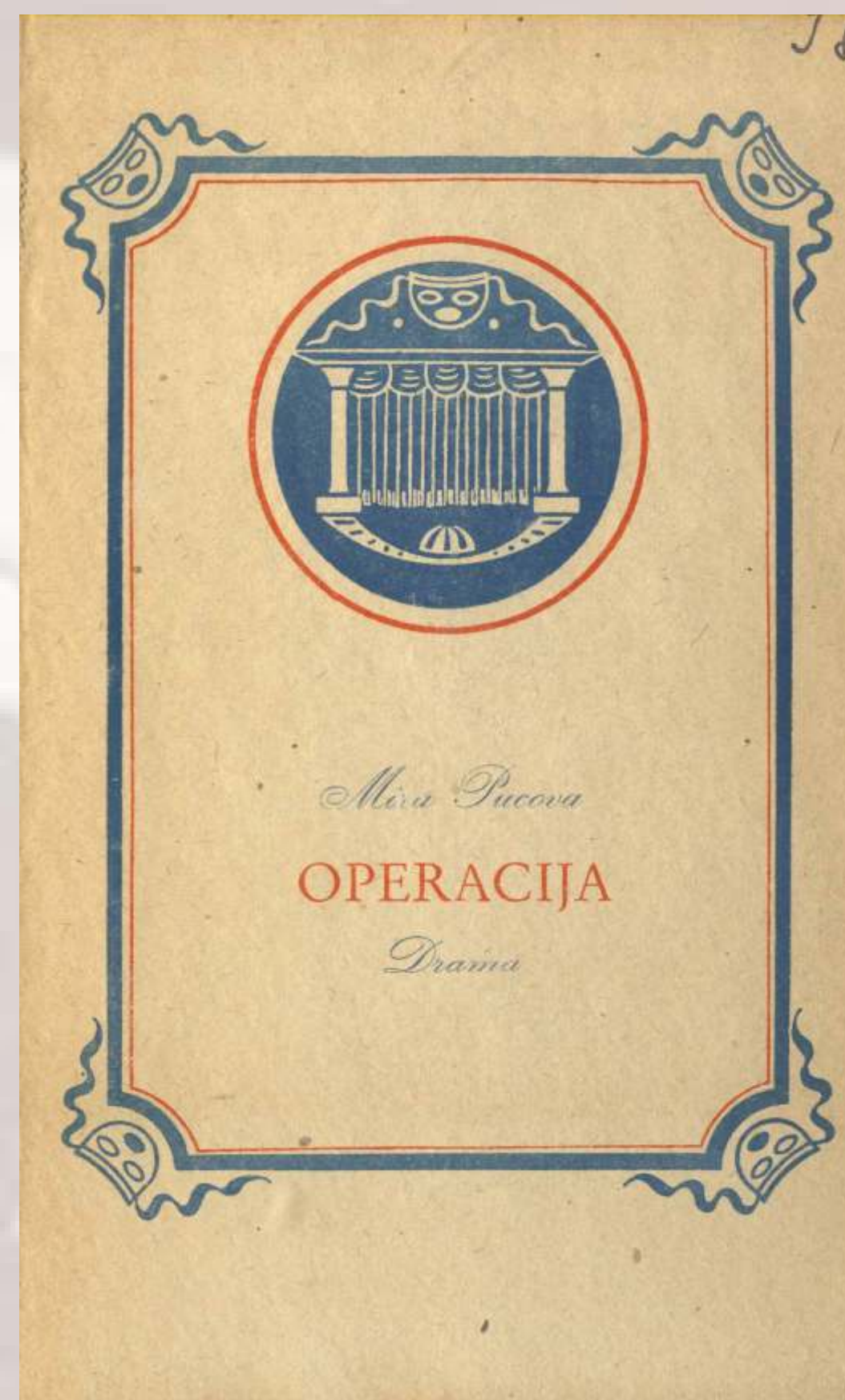
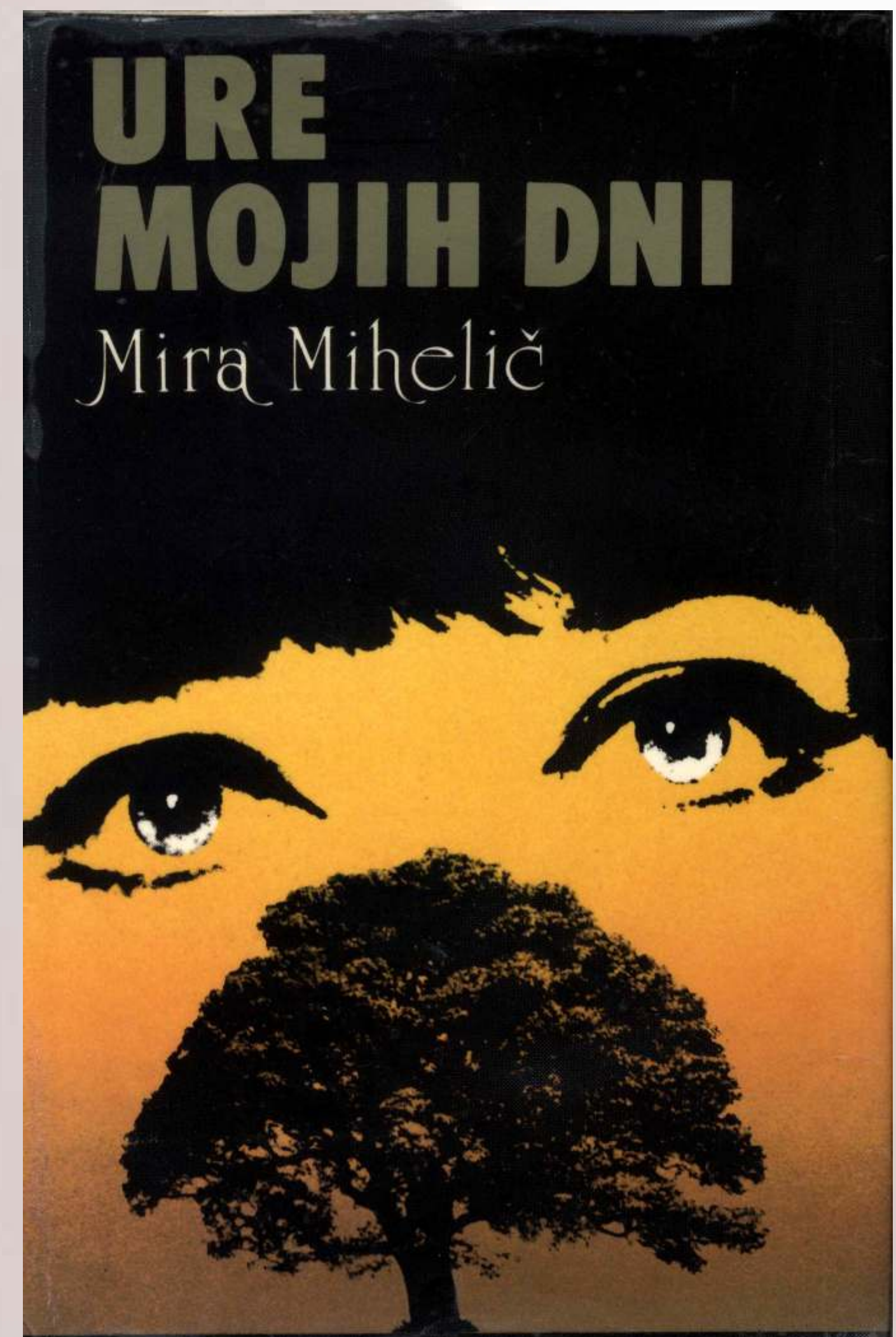
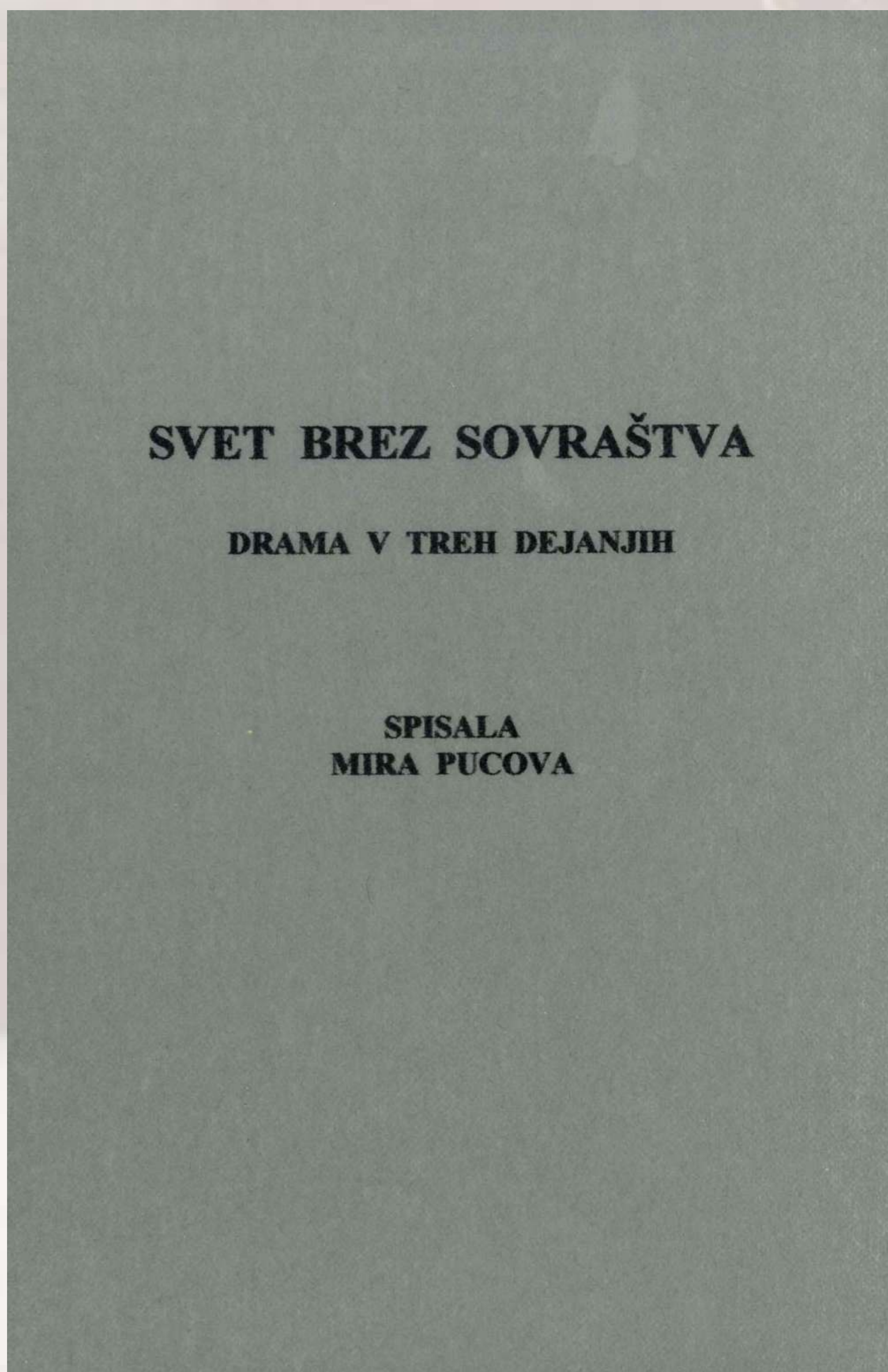
Sledila sta zgodovinska romana *Tujec v Emoni* ter *Cesta dveh cesarjev*. V mislih je imela sicer trilogijo, katere tretji del pa ni bil nikoli napisan.

Spominska pripoved *Ure mojih dni* ostaja vse do danes ena redkih avtobiografij slovenske pisateljice. To, da je Miheličeva objavila avtobiografijo, priča o njeni želji, da bi po svoje osvetlila čas in dogajanje, v katerem je živela, pa tudi o njenem pogumu, da spet kot ena od redkih žensk poseže na področje, ki je bilo pri Slovencih v glavnem moška domena.

Napisala je sedem dram, potem se je dramatiki odpovedala. Delo *Svet brez sovraštva* predstavlja življenje jetnic med vojno, tridejanka *Ogenj in pepel* moralni razkroj slovenske meščanske družbe, drama *Operacija* ima podobno tematiko, postavljena je v okolje zdravnikov, *Zlati oktober* je komedija o sodobnih malomeščanih. Napisala je še komedije *Vevecica ne more umreti*, *Ura naših dni* in *Dan žena*, ki pa niso bile natisnjene, le uprizorjene.

Novega ne morem razumeti, staro je uničeno - toda kazati neprizadet, celo vesel obraz, kadar se v človeku vse maje in lomi, tega sem se naučila, ker je to edino, kar pomaga.
(Mira Mihelič, *Mala čarovnica*)

Pisateljica priznava, da tudi vse resnične osebe iz življenja nastopajo pozneje v njeni literaturi, vendar dobijo, ko začnem pisati o njih, neko drugačno podobo, kakor so jo imele v resnici.
(Mira Mihelič, *Ure mojih dni*)

Ali si sploh upam pogledati sebi v obraz, ne takšni, kakršna sem danes, temveč tisti davno izgubljeni mali deklici, potem dekletu, pa mladi ženi, nato pisateljici, ki je po kdo ve kakšnem čudežu odkrila svoj pravi poklic?
(Mira Mihelič, *Ure mojih dni*)